

# РЕШЕНИЕ

№ 41526

гр. София, 11.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в**  
публично заседание на 04.12.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калин Куманов**

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11728** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Образувано е по жалба на И. С. А., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Л., срещу Решение № 11850/14.11.2024 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отхвърлена молбата на оспорващия за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Жалбоподателят се оплаква, че административният орган не е обсъдил посочените от него факти и причините, поради които изпитва страх да се завърне в С.. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура. Позовава се на принципа за забрана за връщане. Отрича извода на административния орган за липса на предпоставките за предоставяне на статут. Счита, че бежанската му история сочи, че същият попада в хипотезата на чл.8 и чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Моли Съда да отмени оспореното решение и да укаже на административния орган да постанови решение, с което да му предостави бежански или хуманитарен статут. В с.з. жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв.Л., която поддържа депозираната жалба и моли Съда да я уважи.

Жалбоподателят в хода по същество заявява, че в областта, където живее, има размирици; моли да му се предостави статут и да остане в България.

Ответникът – Председателят на ДАБ, в с.з. чрез юк.К. оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила вх.№ ОК-13-1394/01.08.2024 г. по описа на РПЦ-С., подадена от И. С. А., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], етническа принадлежност: арабин, вероизповедание мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта реф.№ BR112C2407240001 и му е генериран ЛНЧ: [ЕГН].

На 06.08.2024 г. с жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол рег.№ УП-23592. От интервюто се установява, че И. С. А. мотивира молбата си за международна закрила с войната в С., заради която няма сигурност, няма работа. В областта му царя хаос, не се знае кой с кого се бие, има кюрдски сили, американци, руски сили и ирански сили и официалният режим, които са я разделили на части. Имало е сражения между тях. Сирийският гражданин е разказал, че е напуснал С. нелегално за Турция. Там е останал 10 дни, не е имал проблеми с властите и не е бил принуждаван да се върне. В България е влязъл нелегално, с помощта на трафикант. Посочил е, че е искал да дойде в България, тъй като не е имал пари да продължи за друга държава. Не е служил в сирийската армия; няколко пъти кюрдските сили са искали да го привлекат, но баща му ги е молил да не го правят и е успял да ги откаже. В страната си е работил като общ работник. Чужденецът е споделил, че в страната си не е бил задържан и арестуван от официалните власти, не е имал проблеми заради етническата си принадлежност и изповядваната от него религия. Не е членувал в политически партии и във военни организации. Подава молба за закрила в България, защото иска да се събере с майка си, която е тежко болна и иска да й осигури лечение. Първоначално е посочил, че е неженен, но всъщност е женен за жена на 19 години, която е негова първа братовчедка.

В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за него език, че разбира смисъла на написаното и не отправя възражения и допълнения по него. Интервюто е проведено в присъствието на преводач, което е удостоверено с положен от него подпис.

Пред административния орган молителят е представил копие на сирийски паспорт, извлечение от семеен регистър и договор за наем за имот в [населено място], кв.К., [улица]. В тази връзка е поискал да му бъде разрешено да се настани на посочения външен, адрес, където да живее с други сирийски граждани. По повод така направеното искане е извършена проверка от органи на 06 РУ-СДВР, в хода на която е установено, че на адреса няма и никога не е имало сирийски граждани. По искането е постановено Решение № 169/04.10.2024 г. на Директора на РПЦ-С., с което на чуждия гражданин е отказано да се настани на външния адрес.

В хода на административното производство е получено становище от ДАНС, с което специализираният орган е посочил, че не възражава да бъде предоставена закрила в РБългария на лицето, в случай че отговаря на изискванията на ЗУБ.

В хода на административното производство е ползвана информацията от Справки вх.№ ЦУ-1841/23.08.2024 г., вх.№ МД-41/05.11.2024 г. относно С. – общо положение в страната, актуална политическа и икономическа обстановка.

В Становище рег.№ УП-23592/07.11.2024 г. на гл.експерт в РПЦ-С. е посочено, че предвид съвкупната преценка на доказателствата по преписката, кандидатът на отговаря на законовите изисквания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

При тази обстановка е постановено обжалваното решение, с което на молителя е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ поради липса на материалноправните основания за това. Председателят на ДАБ е приел, че общата обстановка в С. не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Административният орган е приел, че чужденецът не е бил подложен на преследване. Молителят не е осъждан, не е бил преследван от официалните власти както в С., така и в Турция, нито е заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С., така и в Турция. В хода на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателя. Анализът на фактите и изявленията на чужденеца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за "мигрант". Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като молителят не е бил принуден да напусне С. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Прието е, че спрямо молителя не е налице заплахата поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Обсъдена е подробно представената официална справка за страна по произход на молителя. Административният орган е направил заключение, че посочените лични мотиви на молителя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е приел, че по отношение чл.9, ал.8 ЗУБ, където се произнася в условията на оперативна самостоятелност, посочените от чужденеца лични мотиви за желанието му да получи статут не се оценяват като хуманитарни с оглед предоставянето на хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От ответника – справки вх.№ МД-02-159/14.03.2025 г., вх.№ МД-02-160/14.03.2025 г., вх.№ МД-02-572/20.10.2025 г. и вх.№ 606/18.11.2025 г. относно актуалното положение в С..

От жалбоподателя – доклад-призовка от 25.06.2024 г. и доклад-призовка от 18.08.2024 г., за които пълномощникът му заяви, че са получени от бащата на жалбоподателя, като полицията е дошла в дома им и след това по WhatsApp са му изпратени. Представи и доказателства във връзка с трудовата заетост на жалбоподателя: трудов договор, справка от НАП, служебна бележка, декларация за информираност, декларация за банкова сметка, още 2 декларации, протокол за постъпване на работа и служебна бележка за проведен инструктаж при постъпване на работа.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което посочи, че в областта му има военни действия от 14 години между кюрдите и арабските племена, градът е бомбардиран и напълно разрушен. Майка му е болна, семейството му живеят в палатки. Той е избягал, защото от военна комисия е получил призовка, а не иска да носи оръжие. Момчета и момичета над 14 г. ги вземат за военно обучение. За България знае, че е хубава държава, има справедливост и дават бежански статут. Ако остане тук, ще работи като всички останали българи, по професия е бояджия. Сподели, че в момента работи във фирма, която не знае как се казва, шефът му е доволен и не иска да напуска. Има брат в Германия, с него поддържа връзка по телефона. За да

финансира пътуването му, баща му е продал земя и му е дал пари да дойде.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи: Оспореното решение е връчено на молителя на 15.11.2024 г., жалбата е подадена на 19.11.2024 г., видно от поставения върху същата вх.№ 31115 на АССГ, чрез надлежно упълномощен адвокат (л.9), поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Председателя на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя в присъствието на преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетения от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история, интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текстът е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач от арабски език.

Производството е приключило без забавяне, изготвено е становище от страна на интервюиращия орган съобразно преценка на събраните по преписката доказателства, с което е предложено на оспорващия да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Относно статута на бежанец:

Молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец не доказва, че той има основание да се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл.8, ал.4 от закона преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. В настоящия случай от проведеното интервю се установява, че той не е имал проблеми с официалните власти в страната по произход, не е бил арестуван, не е осъждан, не е

членувал в политически партии, не се интересува от политика, не е имал конкретни проблеми заради изповядваната от него религия, върху него и негови близки и роднини не е оказвано насилие от официалните власти в С.. Бомбардировките са присъщи на водените военни действия по време на гражданската война. Причините за напускане на страната по произход обаче са от личен характер и не представляват преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ, поради което и не са основание за предоставяне статут на бежанец.

Жалбоподателят се позовава на представените от него два броя доклад-призовки, съответно от 25.06.2024 г. и от 18.08.2024 г. Подлагайки същите на анализ и преценка, Съдът намира следното: Призовките не са представени в хода на административното производство, въпреки че от датите им става ясно, че са съществували по това време, нито пък молителят е съобщил за наличието им. Представени са за пръв път в с.з. на 04.12.2025 г., а в предходните заседания жалбоподателят не съобщи и пред Съда за наличието им. Съдът намира, че не следва да кредитира тези документи. На първо място, в нито една от двете призовки не е вписан нейният издател, поради което не става ясно с кои служби или организации е влизал във взаимоотношения чуждият гражданин и какъв е характерът на тези взаимоотношения.

На второ място, в призовката от 05.06.2024 г. е записано, че нещо се съобщава на И. С. А., но самото съдържание на посланието не е възпроизведено в нея. Второто изречение в призовката е напълно неясно: "На военослужещите в автономната администрация за максимален срок от 10 дни, като това уведомление служи като последно предупреждение". Няма данни молителят да е военослужещ, не се съдържа и информация дали получателят ѝ трябва да се яви някъде и във връзка с какво е това явяване. В призовката от 14.08.2024 г. е записано, че И. С. А. ще бъде глобен с 2000 щатски долара и затвор за 6 месеца, като отново не става ясно на какво основание се налагат тези санкции, качеството военослужещ тук изобщо не е посочено.

На трето място, самият чужденец по време на проведеното интервю е заявил, че е напуснал нелегално С. в началото на м.юли 2024 г. При положение, че първата призовка е датирана от 25.06.2024 г., т.е. преди заминаването му от страната, не става ясно защо на интервюто той не е съобщил за наличието на такава. В изявлението си пред интервюиращия орган молителят е заявил, че в дома му са идвали представители на кюрдските сили и устно са му предавали съобщения да се присъедини към тях. На етапа на съдебното производство незначително откъде се появява призовка, която би трябвало да му е връчена, а не вместо него да я получава баща му. Нещо повече: в самата призовка е записано, че баща му е уведомен, тъй като не знаел нищо за сина си. Т. твърдение е напълно нелогично, тъй като към момента на посещението за връчване на призовката нейният приносител няма как да знае дали ще намери адресата и не може в предварително изготвена призовка да описва събития, настъпили при връчване на същата.

На четвърто място, прави впечатление, че в призовките липсва такъв съществен реквизит, какъвто е вписан адрес на търсеното лице и съдържание на производството срещу И. С. А..

Съобразените дотук обстоятелства будят съмнение в достоверността на тези документи и налагат извода, че те са създадени специално за нуждите на съдебното производство. Призовките не следва да бъдат кредитирани, тъй като жалбоподателят ги използва с цел да улесни възможността да придобие закрила на всяка цена, подсилвайки по този начин бежанската си история.

По-нататък, на Съда не може да направи впечатление, че двукратно молителят съзнателно е излагал неверни данни в хода на административното производство. Първоначално е настоявал, че е неженен, а след това е променил тезата си, като е посочил всъщност е женен за жена на 19 години, която е негова първа братовчедка. Другото невярно обстоятелство е във връзка с искането да му да се настани на външен адрес. При извършена проверка от полицейски органи е установено, че на адреса няма и никога не е имало сирийски граждани. Действията на кандидата за закрила по и умишлено заблуждаване на длъжностните лица са недобросъвестни и бележат склонността на чужденеца да представя невярна информация. Съдът

намира, че от установените противоречия и несъответствия може да се направи обоснован извод, че представената бежанска история е недостоверна. Чуждият гражданин умишлено, в устна и писмена форма дава невярна информация относно своя случай.

От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл.8 ЗУБ.

Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е "мигрант" (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл.8, ал.1 ЗУБ. Налага се изводът, че молителят е напуснал страната си в търсене на по-висок стандарт на живот. Тази цел не е нелегитимна, но е извън предметния обхват на ЗУБ.

По така изложените съображения законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

#### **Относно хуманитарния статут:**

Съдът счита, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

При преценката за наличието на основание за предоставяне на хуманитарен статут, изразяващо се в тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van Justitie /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл.15 б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № C-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ

орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

За да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се е позовал както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за С. на дирекция "Международна дейност" в ДАБ. На основание чл.21, т.8 от Устройствения правилник на ДАБ тази дирекция събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С., в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al Watan съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. На 6 януари 2025 г. Световната здравна организация (СЗО) осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата.

ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да задоволят потребностите на завърналите се сирийци.

Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл.9, ал.1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. Съгласно представената в съдебното производство справка МД-02-367/01.07.2025 г., на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка HTS, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Превзети са А., Х. (на 5 декември), Х. (7 декември). На 8 декември бунтовниците, водени от HTS навлизат в Д. и декларираят победа. Б. А. напуска страната. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш. е назначен за временен президент на С., конституцията от 2012 г. е суспендирана, а парламентът е разпуснат.

Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А., заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим. На 18 февруари 2025 г., след провеждани на преговори, Сирийските демократични сили (SDF) се съгласяват да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Сирийският демократичен съвет (SDC) се споразумява да интегрира своите военни сили в армията на новото сирийско правителство.

През м.януари 2025 г. бунтовническите военни командири назначават А. ал Ш. за президент за преходния период, отменят конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и разпускат парламента, армията и службите за сигурност на бившия режим.

На 13 май 2025 г. президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпорежи отмяна на санкциите срещу С. по молба на престолонаследника на С. А., което е важна промяна в политиката на САЩ преди очакваната среща със сирийския президент А. ал Ш.. Премахването на американските санкции, откъсващи С. от

световната финансова система, ще проправи пътя за по-голямо участие на работещите в С. хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, докато страната се възстановява. Т. обещава премахване на всички санкции, заявявайки, че те са изпълнили важна функция, но е време С. да продължи развитието си.

На 4 юни 2025 г. турският министър на отбраната заявява пред международна информационна агенция, че в обозримо бъдеще няма планове за намаляване на присъствието на приблизително 20 000 турски военни на сирийска територия. Военното присъствие може да бъде преоценено само когато С. постигне мир и стабилност, когато заплахата от тероризъм в региона бъде напълно премахната, когато сигурността на турските граници бъде напълно гарантирана и когато завръщането на хората, принудени да избягат, бъде осъществено.

В бюлетин на ВКБООН от 26 юни 2025 г. се посочва, че към 26 юни 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация на данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 юни 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 513 861 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. Макар тези цифри да отразяват нарастващата надежда, инцидентите със сигурността продължават да подчертават необходимостта международната общност да бъде търпелива и да подкрепя политическия преход, ръководен от С.. На 22 юни 2025 г. терористично нападение срещу църквата "М. Е. (И.)" в Д. води до жертви сред цивилното население, а през отчетната седмица 18-26 юни Ю. С. става свидетел на рязка ескалация на израелска военна активност.

В периода 18-26 юни 2025 г. ВКБООН предоставя транспортна помощ на 321 семейства (699 души), завърнали се в С. през ключови гранично-пропускателни пунктове.

Между 18 и 24 юни 2025 г. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове. На 20 юни Ф. съвет на Швейцария издава решение за отмяна на наложените на С. икономически санкции, считано за положителна стъпка в интерес на сирийския народ и допринасящо към усилията за възстановяване и икономическо възстановяване.

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки цивилен намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Разпоредбата на чл.9, ал.2 ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл.9, ал.2 ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка.

При липса на други противопоставими доказателства, които да оборват фактическите изводи на ответника, Съдът не може да обосновава извод за основателност на молбата за предоставяне на статут на сирийския гражданин по реда на чл.9 ЗУБ.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл.9, ал.6 и ал.8 ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

При постановяване на решението не е нарушен и принципът "non-refoulement" (забрана за връщане). Посоченият принцип е установен от чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците и е възприет и в действащия в Република България Закон за убежището и бежанците (чл. 4, ал. 3). Установено е че чуждият гражданин не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличието на заплаха за живота или свободата му или опасност от изтезания, жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя в проведеното интервю. Ето защо, след като завръщането на жалбоподателя няма да застраши неговите живот и здраве и няма да го постави в опасност от изтезания или нечовешко отношение, не е нарушен и принципът "non-refoulement".

Съдът намира, че не съществуват сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в страната или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си там се излага на реална опасност да претърпи тежки посегателства е реален риск за неговия живот и сигурност.

Противно на доводите, изложени в жалбата, административният орган обосновано е преценил, че не са налице предпоставките нито за предоставяне на статут на бежанец, нито за предоставяне на хуманитарен статут с оглед на бежанската история и поведението на чужденеца. Неговата бежанска история е обсъждана във връзка с чл.75, ал.2 ЗУБ, и правилни и законосъобразни са изводите на административния орган в тази насока.

С оглед на горното, жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

**Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на И. С. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 11850/14.11.2024 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отхвърлена молбата на оспорващия за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: